

ТАҚРИЗ

ба автореферати диисертатсияи Алишери Амирхон дар мавзуи “Ҳаёти фарҳангии вилояти Хатлон дар солҳои соҳибистиклолии Ҷумҳурии Тоҷикистон (1991-2016)” барои дарёфти дараҷаи номзоди илмҳои таърих, аз рӯи ихтисоси 07.00.02 – Таърихи ватанӣ (таърихи халқи тоҷик)

Омӯзиши таърихи манотиқи алоҳидаи ҷумҳурӣ барои рушди вазъи фарҳангии он аҳмияти бузурги илмӣ дорад. Аз ҷониби дигар, барои таҳқиқи ҳамачонибаи таърихи Тоҷикистони муосир, омӯзиши минтақа ва вилоятҳои алоҳидаи он хеле муҳиму саривақтӣ буда, аҳмияти бузурги таърихӣ-кишваршиносӣ дорад.

Дар робита ба ин, омӯхтани мавзуи фаъолияти муассисаҳои маданӣ равшаннамоӣ аз қабилӣ китобхонаҳо, осорхонаҳо, боғҳои фарҳангӣ-фароғатӣ ва дигар риштаҳои фарҳанг барои вилояти Хатлон истисно нест, ки аҳмияти вижаи илмӣ дорад.

Дар асоси гуфтаҳои боло хулоса кардан мумкин аст, ки таҳқиқи илмӣ ҳаёти фарҳангии вилояти Хатлон на танҳо аҳмияти назариявӣ, балки амалӣ низ дорад.

Мақсади таҳқиқоти мазкур баррасии вазъи ҳаёти фарҳангии вилояти Хатлон дар давраи истиқлолияти давлатӣ Ҷумҳурии Тоҷикистон мебошад.

Пойгоҳи сарчашмашиносии таҳқиқоти диссертатсиониро маводи бойгонӣ, санадҳои меъёри ҳуқуқӣ, матбуоти даврӣ, ва маҷмуаҳои оморӣ ташкил медиҳад.

Навгониҳои илмӣ таҳқиқот дар он зоҳир мегардад, ки бори аввал дар таърихнигори ватанӣ ҳаёти фарҳангии вилояти Хатлони Ҷумҳурии Тоҷикистон аз ҷониби муаллиф таҳқиқ шудааст.

Сохтори диссертатсия аз муқаддима, ду боб, хулоса, рӯйхати сарчашма ва адабиёти истифода шуда иборат мебошад.

Дар муқаддима мубрамияти мавзуи диссертатсионӣ асоснок гардида дараҷаи коркарди он, мақсад ва вазифаҳои таҳқиқот, доираи хронологи ва ҷуғурофӣ, услуб ва усули коркарди мавзӯ мушаххас гардида, аҳмияти назариявӣ ва амалии кор манбаъҳо ва навгонии илмӣ таҳқиқот, инчунин муқаррароти асосии ба ҳимоя пешниҳодшаванда муайян гаштааст.

Боби якуми диссертатсия «**Таҳаввулот дар низоми таълиму тарбия** аз ду зербоб иборат аст. Дар зербоби аввал «**Дигаргуниҳо дар соҳаи маорифи вилояти Хатлон**» ба андешаи муаллиф, зинаи таҳсилоти ибтидоӣ, миёнаи касбӣ ва олии дар соҳаи маориф мавқеи муҳим дорад.

Дар зербоби дувуми боби аввал «**Вазъи таҳсилоти ибтидоӣ, миёнаи касбӣ ва олии**» доир ба ин соҳа унвонҷӯ менависанд, ки шумораи умумии муассисаҳои таҳсилоти касбии ибтидоӣ ва миёнаи махсус низ дар солҳои

мавриди назари мо афзоиш ёфт. Дар соҳаи омӯзиши олий низ тағйироти куллий ба амал омада мавриди омӯзиш қарор гирифтааст.

Боби дувуми диссертатсия «**Вазъи адабиёт ва санъат**» аз се зербоб иборат аст. Дар зербоби аввал «**Нақши адабиёт ва васоити ахбори омма дар пешрафти ҳаёти маънавии мардуми вилоят**» Унвонҷӯй дар ин зербоб ҳамчунин ба таҳлили фаъолияти шуъбаи итифоқи нависандагони вилоят, васоити ахбори омма, аз қабилӣ маҷалла, рӯзнома, шабакаҳои телевизионӣ, радиой, оҷонсиҳои иттилоотӣ ва ғайра пардохта, менависад, ки онҳо дар пешрафти ҳаёти фарҳангии вилояти Хатлон ҷойгоҳи муайян доранд.

Дар зербоби дуюм «**Рушди ҳунари театрию мусиқӣ**» муаллиф менависад, фаъолияти театрҳои касбӣ, халқӣ, филармония, дастаҳои ҳунарии вилояти Хатлон мо ба чунин натиҷа расидем, ки онҳо ҳамеша хидмати бошандагони вилоят, шаҳрвандони кишвар ва вазифаҳои касбиашонро бо сарбаландӣ ба иҷро мерасонанд.

Дар хулосаи диссертатсия фикри ҷамъбасти муаллиф оид ба мавзӯ оварда шудаанд.

Диссертатсия мувофиқ ба талабот ва меъёрҳои муайяншудаи марбут ба диссертатсияҳо номзатии ҚОА-и назди Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон иҷро шуда, ҷавобгӯи он мебошад. Автореферати диссертатсия мазмунӣ онро дуруст инъикос менамояд.

Хулосаи диссертатсия дар мавзӯи «**Ҳаёти фарҳангии вилояти Хатлон дар солҳои соҳибистиқлолии Ҷумҳурии Тоҷикистон (1991-2016)**» кори мантиқан анҷом расида ҳисобида шуда, муаллифи он Алишери Амирхон сазовори дарёфти дараҷаи номзати илмҳои таърих, аз рӯйи ихтисоси 07.00.02 – Таърихи ватанӣ (таърихи халқи тоҷик) мебошад.

**Такриздиханда, номзати илмҳои
сиёсӣ, дотсенти кафедраи муносибатҳои
байналмилалӣ ва дипломатияи Донишгоҳи
Славиянӣ Россия ва Тоҷикистон**

**Имзои Шарифзода Л.Ш.-ро тасдиқ менамоям.
Сардори Раёсати кадрҳои ДСРТ**

15.11.2022

Шарифзода Л.Ш.

Раҳимов А.А.